Lietas arhīva Nr. C-2036-18/29
ECLI:LV:RLPT:2018:0427.C29554617.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2018.gada 27.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Anda Kraukle
rakstveida procesā izskatīja civillietu Igaunijā reģistrēta uzņēmuma Swedbank P&C Insurance AS vienkāršotās procedūras prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2017.gada 23.novembrī saņemts Igaunijā reģistrēta uzņēmuma Swedbank P&C Insurance AS (turpmāk – prasītāja) vienkāršotās procedūras prasības pieteikums pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – atbildētājs) par zaudējumu 1 213,21 EUR apmērā piedziņu. Prasība pamatota ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punktu, 6.panta otrās daļas 1.punkta "a" un "d" apakšpunktu, Ministru kabineta noteikumu Nr.907 "Dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanas, tehniskās apkopes un kārtējā remonta noteikumi" 2., 3, 6. un 13.1.punktu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmo daļu, Likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Civillikuma 1402., 1635., 1756., 1770., 1773., 1775., 1779.pantu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

Prasītāja ar /pers. A/ 2016.gada 8.jūnijā noslēdza Mājokļa apdrošināšanas līgumu, saskaņā ar kuru tika apdrošināts dzīvoklis /adrese/.

Apdrošināšanas līguma darbības laikā – 2017.gada 18.maijā, /pers. A/ vērsās pie prasītāja par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu sakarā ar apdrošināšanas gadījuma iestāšanos – apdrošinātais dzīvoklis /adrese/, 2017.gada 16.maijā tika applūdināts, sakarā ar karstā ūdens dvieļu žāvētāja bojājumu augstāk esošajā dzīvoklī Nr.41.

Prasītāja pārstāvis apsekoja salieto dzīvokli, sastādot nekustamā īpašuma apsekošanas aktu. Pamatojoties uz nekustamā īpašuma apsekošanas aktu, kā arī remonta darbu tāmi, izdevumi, kas nepieciešami dzīvokļa atjaunošanai stāvoklī, kādā tas bija pirms applūdināšanas, sastāda 1 353,21 EUR.

Atbildētājs, nenodrošinot regulāru apsaimniekošanā nodoto kopīpašuma daļu tehniskā stāvokļa pārbaudi, lai novērstu apsaimniekošanā nodoto kopīpašuma daļu bojājumus nav nodrošinājis mājas kopīpašumā esošās daļas pienācīgu uzturēšanu un apsaimniekošanu. Tādejādi normatīvajos aktos noteikto mājas pārvaldītāja pienākumu neizpildes (bezdarbība) no atbildētāja puses ir cēloniskā saistībā ar iepriekš minēto avāriju.

[2] Tiesā 2018.gada 4.janvārī saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst.

Atbildētājs norāda, ka savas atbildības robežās, vienmēr laicīgi remontē vai nomaina mājas kopīgās komunikācijas un atbildētāja secinājums, ka dvieļu žāvētāja bojājumi, kā rezultātā prasītājam radušies zaudējumi, notika tieši atbildētāja bezdarbības rezultātā, ir nepamatots.

Dzīvojamā māja /adrese/, tika nodota ekspluatācijā 1970.gadā. Atbildētājs regulāri veic inženierkomunikāciju pārbaudi saskaņā ar spēkā esošajiem reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem, kur noteikts, ka inženierkomunikāciju (karstā ūdens ūdensvada un dvieļu žāvētāju) ekspluatācijas termiņš ir līdz 30 gadiem. Minēto komunikāciju ekspluatācijas termiņš uz bojājuma konstatēšanas dienu, 2017.gada 16.maijs, bija beidzies.

Atbildētājs jau 2012.gada novembrī dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekus informēja par minēto komunikāciju nolietojumu un ekspluatācijas termiņa beigām, kā arī nepieciešamību tās steidzami nomainīt.

Saskaņā ar AS "Rīgas siltums" 2016.gada 26.maija aktā par ēkas iekšējo siltumapgādes sistēmu tehnisko stāvokli izdarīto slēdzienu dzīvojamās mājas apkures un karstā ūdens sistēmas tehniskais stāvoklis ir atzīts par apmierinošu. Tāpat, saskaņā ar AS "Rīgas siltums" 2016.gada 26.maijā sastādīto aktu par dzīvojamās mājas siltummezgla un siltumapgādes sistēmas gatavības pārbaudi 2016./2017.gada apkures sezonai, dzīvojamās mājas ISM un siltumapgādes sistēma ir sagatavotas apkures sezonai un atļauta to ekspluatācija. Ņemot vērā, ka dvieļu žāvētāji ir siltumapgādes sistēmas sastāvdaļa, secināms, ka to stāvoklis minēto aktu sastādīšanas brīdī bija apmierinošs un pieļāva tos ekspluatēt.

Atbildētāja speciālisti 2016.gada 14.jūnijā veica dzīvojamās mājas karstā ūdens stāvvadu apsekošanas, par ko bija sastādīts akts par defekta faktu 13-8/24616, kurā konstatēts, ka karstā ūdens cauruļvadiem ir korozijas bojājumi. Cirkulācijas līnija daļēji aizaugusi ar kaļķakmens nogulsnēm, kā rezultātā traucēta karstā ūdens cirkulācija un netiek nodrošināta normatīvajām prasībām atbilstoša temperatūra un plūsma. Normatīvais kalpošanas laiks karstā ūdens apgādes sistēmas cauruļvadiem ir beidzies. Aktā norādīts, ka minēto defektu novēršanai ir nepieciešams veikt dabu kompleksu, tajā skaitā mainīt dvieļu žāvētājus dzīvokļos.

Atbildētājs sagatavoja dzīvojamajai mājai nepieciešamo remontu darbu apkopojumu, piedāvāja dzīvokļu īpašniekiem lemt par dzīvojamai mājai nepieciešamiem remonta darbiem, norādot arī karstā ūdens stāvvadu dvieļu žāvētāju nomaiņu.

Tāpat dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki tika rakstiski brīdināti, ka gadījumā, ja dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki nepieņems lēmumu iepriekš minētajā jautājumā, atbildētājs kā dzīvojamās mājas pārvaldnieks neuzņemsies atbildību par sekām, kas var iestāties, neveicot konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju nomaiņu.

Ņemot vērā minēto, atbildētājas ieskatā, tai nav pamata atlīdzināt prasītājam prasības pieteikumā norādītos zaudējumus, kas radušies saistībā ar dzīvokļa applūdināšanu, jo atbildētājas rīcībā nav konstatējami zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījumi.

Atbildētājs uzskata, ka notikušajā dvieļu žāvētāja avārijā ir vainojami gan dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku, gan dzīvokļa īpašuma Nr.41 īpašnieks, kurš nepaziņoja atbildētājam par to, ka dzīvoklī esošā karstā ūdens caurules daļa varētu būt bojāta, līdz ar to dzīvokļa Nr.41 īpašnieks nav ievērojis Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 6.punkta noteikumus.

[3] Tiesā 2018.gada 14.februārī saņemta prasītājas atsauksme uz atbildētāja paskaidrojumiem.

Prasītāja norāda, ka atbildētājs nav pierādījis, ka atbilstoši normatīvajiem aktiem būtu regulāri veicis savus obligātos apsaimniekotāja pienākumus – reizi mēnesī veicis karstā ūdens sistēmas apsekošanas un tehnisko apkopi daudzīvokļu mājā /adrese/.

Atbildētājam, kā profesionālam dzīvojamo māju apsaimniekotājam vajadzēja paredzēt, ka inženierkomunikācijas mēdz plīst un tās ir jāuztur pienācīgā tehniskā kārtībā un savlaicīgi jānovērš to nedrošās vietas no saņemtās apsaimniekošanas maksas vai no dzīvojamās mājas uzkrātajiem līdzekļiem, jo dzīvokļa īpašnieki šo funkciju nodevuši pārvaldniekam un maksā par to atalgojumu. Atbildētājs būdams ar pieredzi namu apsaimniekošanā un zinot, ka inženierkomunikācijas mēdz plīst, neko nav darījis, lai iespējamo avāriju novērstu, līdz ar ko ir vainojams zaudējumu nodarīšanā, jo pieļāvis prettiesisku bezdarbību apstākļos, kad komunikācijām beidzies ekspluatācijas termiņš, konstatēti korozijas bojājumi, kas uzliek pienākumu apsaimniekotājam ar īpašu rūpību apsekot inženierkomunikācijas.

Prasītāja norāda, ka apsaimniekotāja pienākums ir nodrošināt dzīvojamās mājas uzturēšanu (fizisku saglabāšanu) un savu iespēju robežās veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai uzturētu apsaimniekošanā nodoto kopīpašuma daļu atbilstošā tehniskā stāvoklī un novērstu zaudējumu rašanos tās kopīpašniekiem, proti, regulāri jāapseko apsaimniekošanā nodoto kopīpašuma daļu tehniskais stāvoklis un jānovērš apsaimniekošanā nodoto kopīpašuma daļu bojājumi. Par savu pienākumu veikšanu apsaimniekotāts saņem atlīdzību no kopīpašniekiem.

[4] Civilprocesa likuma 250.^{26}pants noteic, ka tiesa, ievērojot Civilprocesa likumā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos lūdz izskatīt lietu tiesas sēdē sakarā ar lietas juridiskās sarežģītības dēļ.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja lūgums izskatīt lietu tiesas sēdē nav pamatots, jo lietā ir iesniegti pierādījumi prasībai un iesniegti detalizēti pušu paskaidrojumi par celto prasību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmo daļu pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesei (*lietas 96.-97.lapa*).

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējusi prasībā un paskaidrojumos norādītos pušu argumentus, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu *tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā*, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai *tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība*.

Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, *pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*.

[7] Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka /pers. A/ ar 2016.gada 8.jūnija Mājokļa apdrošināšanas polisi Nr.MA14249911 (*lietas 10.lapa*) apdrošināja dzīvokli /adrese/.

/pers. A/ 2017.gada 18.maijā iesniedza prasītājai atlīdzības pieteikumu (*lietas 23.lapa*), kurā norādīts, ka 2017.gada 16.maijā nostrādājusi dzīvoklī signalizācija, kad tika atvērtas dzīvokļa durvis, dzīvoklī bija ūdens līdz ar grīdlīstēm, ūdens tecēja straumēm. Ir pazudusi elektrība un tvaika nosūcējs virtuvē nestrādā.

Prasītājas pārstāvis 2017.gada 18.maijā veica dzīvokļa apsekošanu, par ko tika sastādīts akts (*lietas 26.-27.lapa*), kurā konstatēti dzīvokļa bojājumi gaitenī, virtuvē, vannas istabā un istabā.

Lietas materiāliem ir pievienots 2017.gada 7.jūnija akts Nr.1-8/22634 (*lietas 25.lapa*), kuru sastādīja inženiertehnisko sistēmu speciālisti /pers. B/ un /pers. C/ un dzīvokļa īpašniece /pers. D/ par dzīvoklī konstatētajiem bojājumiem, norādot, ka dzīvoklī ir bojāta grīdu, sienu un griestu apdare un bojājumi radušies dzīvokļa Nr.41 dvieļu žāvētāja bojājums.

Prasītāja sastādīja tāmi, kuru pārbaudīja būvinženieris ēku būvdarbu vadīšanā un būvuzraudzībā /pers. E/, ka izmaksājama apdrošināšanas atlīdzība ir 1 728,63 EUR apmērā.

Prasītāja 2017.gada 26.jūnijā izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību /pers. D/ 1 213,21 EUR apmērā (*lietas 58.lapa*).

[8] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja zaudējumus 1 213,21 EUR apmērā, kas ir prasītājas izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība /pers. D/.

Saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumiem jāsaprot katrs mantiski vērtējams pametums, saskaņā ar Civillikuma 1771. pantu zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai nu tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu, savukārt saskaņā ar Civillikuma 1772. pantu jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Civillikuma 1779. pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 2.parīļa spriedums lietā Nr.SKC143/2008*).

Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Lietā nav strīds par to, ka atbildētājs ir nekustamā īpašuma apsaimniekotājs. Nodibināts, ka prasītāja cēlusi prasību par zaudējumu piedziņu no atbildētāja, kas radušies sakarā ar atbildētāja kā nama apsaimniekotāja pienākumu nepienācīgu pildīšanu.

Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.pantā noteikti dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principi, t.sk., noteikts, ka pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā, savukārt 6.panta otrās daļas d) apakšpunktā noteikts, ka obligāti veicama pārvaldīšanas darbība ir dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.905 "Kārtība, kādā tiek plānotas un organizētas ar dzīvojamās mājas renovāciju un rekonstrukciju saistītās darbības" 2.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas renovāciju vai rekonstrukciju plāno, organizē un pārrauga dzīvojamās mājas pārvaldītājs, lai nodrošinātu dzīvojamo māju pārvaldīšanas darbību izpildi.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 6.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs, savukārt 13. un 14.punkts noteic, ka reizi mēnesī veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude: apkures sistēmai; ūdensapgādes sistēmai; kanalizācijas sistēmai; ventilācijas sistēmai un klimata iekārtām; gāzes apgādes sistēmai; papildus vizuālo pārbaudi veic arī pēc vētrām, plūdiem, spēcīgiem nokrišņiem un citām dabas stihijām, kas var radīt dzīvojamās mājas un tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju bojājumus, kā arī pēc avārijas situācijām, kas var radīt apdraudējumu.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka atbildētājs 2016.gada 14.jūnijā apsekoja dzīvojamās mājas /adrese/, karstā ūdens stāvvadus un konstatēja, ka cauruļvadiem ir konstatēti korozijas bojājumi, cirkulācijas līnija aizaugusi ar kaļķakmens nogulsnēm, kā rezultātā traucēta ūdens cirkulācija un netiek nodrošināta ūdens atbilstoša temperatūra un plūsma. Normatīvais kalpošanas laiks karstā ūdens apgādes sistēmas cauruļvadiem ir beidzies. Nepieciešams cita starpā defektu novēršanai veikt dvieļu žāvētāju nomaiņu.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka karstā ūdens ūdensvada un dvieļu žāvētāju ekspluatācijas termiņš ir līdz 30 gadiem un ekspluatācijas termiņš uz bojājumu konstatēšanas dienu 2017.gada 16.maiju bija beidzies.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 13.panta pirmo daļu dzīvojamo māju pārvaldīšana ir profesionāli kvalificēta saimnieciskā darbība. Minētā likuma 14.panta trešā daļa noteic, ka pārvaldnieka pienākums ir rakstveidā brīdināt dzīvojamās mājas īpašnieku par nepieciešamajiem steidzami veicamajiem pasākumiem dzīvojamās mājas pasargāšanai no bojāejas, sabrukuma vai izpostījuma, kā arī aprēķināt šo pasākumu paredzamās izmaksas.

No lietas materiāliem pievienotajiem dzīvojamajai mājai nepieciešamo remontu darbu apkopojuma 2017.gadam (*lietas 89.lapa*) konstatējams, ka atbildētāja ir iekļāvusi nepieciešamo remonta darbu aprakstā par nepieciešamu nomainīt karstā ūdens stāvvadu un dvieļu žāvētāju. Informējot dzīvojamās mājas iedzīvotājus par nepieciešamajiem remontdarbiem, stāvvadu un dvieļu žāvētāju nomaiņa ierindota tikai ceturtajā pozīcijā, kā pirmo un prioritārāko norādot tehniskās apsekošanas atzinuma sagatavošanu. Tiesas ieskatā būtiski ir norādīt, ka 2016.gada 14.jūnijā jau konstatēti cauruļvadu korozijas bojājumi. Pastāvot konstatētajai situācijai, tiesa atzīst, ka, lai arī dzīvojamās mājas īpašnieki ir atbildīgi par finansējumu dzīvojamās mājas uzturēšanai, atbildētājas pienākums ir sniegt pārliecinošu un vispusīgu informāciju, lēmumu pieņemšanai par nepieciešamo remontdarbu veikšanu.

Atbildētājam normatīvajos aktos ir noteikts pienākums veikt komunikāciju stāvokļu apsekošanu un nepieciešamības gadījumā bojājumus novērst. Savukārt, atbildētājs to nav darījis, tādējādi pieļaujot prettiesisku bezdarbību. Līdz ar to tiesa izdara secinājumus, ka atbildētājs, apsaimniekojot minēto nekustamo īpašumu, veicis savus pienākumus tikai formāli, nepievēršot lielāku rūpību savu pienākumu pildīšanai. No kā savukārt izriet, ka atbildētāja bezdarbība ir pierādīta, jo, rīkojoties pēc labākās gribas un kā krietns saimnieks, tas ir, veicot mājas komunikāciju apsekošanu, atbildētājam bija visas iespējas nepieļaut lietā pierādīto dvieļu žāvētāja bojājumu.

Tiesa atzīst, ka dzīvoklim nodarīto zaudējumu cēlonis nav uzskatāms par nejaušu notikumu Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet ir atbildētāja prettiesiskas bezdarbības sekas, jo saliešanu varēja novērst, ja mājas inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas tehniskā kārtībā. Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst par pierādītu atbildētājas bezdarbību Civillikuma 1779.panta izpratnē un pierādītu, ka nodarītajiem zaudējumiem nebija nejaušības raksturs.

Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka atbildētāja ir atlīdzinājusi prasītājai zaudējumus.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi zaudējumu atlīdzības prasībai nepieciešamie priekšnoteikumi – notikušajam īpašuma bojājumam nav nejauša rakstura, konstatējama zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp prettiesisku bezdarbību un zaudējumiem, līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami zaudējumi 1 213,21 EUR apmērā.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 181,98 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par nauda summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās brīža līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas 6% gadā no neatmaksātā parāda pamatsummas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Tiesa atzīst, ka spriedums atbildētājai labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 193. un 250.^{26}, 250.^{27}pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu Igaunijā reģistrētam uzņēmumam AS "Swedbank P&C Insurance", reģistrācijas numurs 11269248, zaudējumus 1 213,21 *euro* un samaksātos tiesas izdevumus 185,28 *euro*, kopā 1 398,49 *euro* (viens tūkstotis trīs simti deviņdesmit astoņi *euro*, 49 centi).

Piedzītās summas samaksa veicama AS "Swedbank P&C Insurance" Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr.40103212048, norēķinu kontā AS "Swedbank", konta Nr.LV35HABA0551024373547.

Noteikt AS "Swedbank P&C Insurance", reģistrācijas numurs 11269248 Igaunijas Republikā, tiesības saņemt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par laiku no sprieduma spēkā stāšanās brīža līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda summas, ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot kapitāla lielumu.

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2018.gada 27.aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.